

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்-388)

Mar (1) / 2023

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. லக்ஷ்மீ தந்திரம்	3
2. ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்	4
3. தத்வ த்ரயம்.....	5
4. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....	9
5. ஸ்தோத்ர ரத்னம் (பெரியவாச்சான்பிள்ளை வ்யாக்யானம்).....	14

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபாஞ்சராத்திர ஆகம நூலான

லக்ஷ்மீ தந்திரம்

(பகுதி – 208)

51-2. அநுதாரா ச்ரியை பச்சாந்நமஸ்த்வாதெள ச தாரக:

52-1. ஷடக்ஷர: ச்ரியோ மந்த்ரச் சண்டாதீந்பராஞ்ச்ருணு

பொருள் – தொடக்கத்தில் தாரகமான “ஓம்”, அதனைத் தொடர்ந்து தாரகமான “ஸ்ரீ”, அதனைத் தொடர்ந்து “ச்ரியை நம:”. இப்படியாக ஆறு அக்ஷரங்கள் கொண்ட மந்திரம் உள்ளது. இதனைத் தொடர்ந்து சண்டாதி மந்திரத்தைக் கேட்பாயாக (இங்கு கூறப்பட்ட மந்திரம் “ஓம் ச்ரீம் ச்ரியை நம:” என்பதாகும்).

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீகமலவல்லி நாச்சியார் திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸங்கல்ப ஸூர்யோதயம்

(பகுதி - 74)

104. ஸ்வதஸ்ஸித்தம் சுத்த ஸ்படிக மணி பூப்ருத் ப்ரதிபடம்

ஸுதா ஸத்ரீசீபி: த்யுதிபி: அவதாத த்ரிபுவநம்

அநந்தை: த்ரய்யந்தை: அநுவிஹித ஹேஷா ஹலஹலம்

ஹத அசேஷ அவத்யம் ஹயவதநம் ஈடமஹி மஹ:

பொருள் - [விவேகன் கூறுதல்] தானாகவே தோன்றியதும், தோஷம் ஏதும் இல்லாத ஸ்படிக மணியால் ஆகிய மலை போன்றதும், அமிர்தம் போன்ற ஒளியால் மூன்று லோகங்களையும் வெண்மை ஆக்குவதும், அளவற்ற வேதாந்தங்களால் எப்போதும் ஒலிக்கப்படும் “ஹல ஹல” என்னும் கனைக்கும் குரல் கொண்டதும், அனைவருடைய அனைத்து தாழ்மையையும் நீக்கவல்லதும், குதிரை போன்ற முகம் கொண்டதும் ஆகிய உயர்ந்த ஒளி ரூபத்தை நாம் துதிப்போமாக.

105. ஸமாஹார: ஸாம்நாம் ப்ரதிபதம் ருசாம் தாம யஜுஷாம்

லய: ப்ரத்யூஹாநாம் லஹரி விததி: போத ஜலதே:

கதா தர்ப்ப சஷுப்யத் கதக குல கோலஹல பவம்

ஹரது அந்தர் த்வாந்தம் ஹயவதந ஹேஷா ஹலஹல:

பொருள் - [விவேகன் கூறுதல்] ஸாம வேதங்களுடைய தொகுப்பாக, ருக் வேதங்களுடைய பொருளாக, யஜுர் வேதங்களுடைய இருப்பிடமாக, தடைகளுடைய அழிவின் காரணமாக, ஞானம் என்னும் கடலின் அலைவரிசைகளாக ஹயக்ரீவனுடைய கனைப்பொலி உள்ளது. அத்தகைய கனைப்பின் ஒலியானது, வாதம் புரிவதால் ஏற்படும் செருக்கினால் கலங்கி நிற்கும் வாதிகளுடைய கூட்டத்தின் ஆரவாரத்தால் ஏற்படும் அறியாமை என்னும் இருளை விலக்கவேண்டும்.

தூப்புல்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

தத்வ த்ரயம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி – 86)

188. அநிருத்தர், சக்தி தேஜஸ்ஸுக்ளிரண்டோடுங்கூடி ரக்ஷணத்துக்கும், தத்வ ஜ்ஞாந ப்ரதானத்துக்கும் கால ஸ்ருஷ்டிக்கும், மிச்ர ஸ்ருஷ்டிக்கும் கடவராயிருப்பர்.

அவதாரிகை – அநந்தரம், அநிருத்தர்படியை அருளிச்செய்கிறார் (அநிருத்தர்) என்று தொடங்கி.

விளக்கம் – அடுத்து அநிருத்தனுடைய விதத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் – அதாவது, அநிருத்தர் “சக்தி தேஜஸ் ஸமுத்கர்ஷாத் அநிருத்த தநுர் ஹரே:” என்றும், “புருஷோபி மஹாத்யக்ஷ: பூர்ண ஷட்குண உச்யதே, சக்தி தேஜௌ குணௌ தஸ்ய ஸ்புடா கார்யவசாந் முநே” என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸர்வகுணங்களும் உண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், கார்யாநுகுணமான சக்தி தேஜஸ்ஸுக்களோடே கூடி “சக்த்யா ஜகதிதம் ஸர்வமநந்தாண்ட நிரந்தரம், பிபர்த்தி பாதி ச ஹரிர் மணிஸாநுரிவாணுகம், தேஜஸா நிகிலம் தத்வம் ஜ்ஞாபயத்யாத்மநோ முநே” என்கிறபடியே, ஜகத் ரக்ஷணத்துக்கும்; உஜ்ஜீவந ஹேதுவான தத்வ ஜ்ஞாந ப்ரதானத்துக்கும்; த்ருடி முதலாக த்விபரார்த்த பர்யந்தமாக உண்டான கால ஸ்ருஷ்டிக்கும் “துரீயோயம் ஜகந்நாதோ ப்ரஹ்மாணமஸ்ருஜத் புந: முக பாஹூருபஜ் ஜாதோ ப்ரஹ்மண பரமேஷ்டிந:; சதுர்விதோ பூத ஸர்கஸ்தேந ஸ்ருஷ்டஸ் ஸ்வயம்புவா ப்ராஹ்மணாத்யாஸ் ததா வரணா ரஜ: ப்ராசர்யதோ பவந், த்ரயீமார்கேஷு நிஷ்ணாதா: பலவாதே ரமந்திதே, தேவாதீநேவ மந்வாநா ந ச மாம் மேநிரே ஸ்வத:; தம: ப்ராயாஸ் த்விமே கேசித்மம்

நிந்தாம் ப்ரகுர்வதே, ஆராத்யஞ்ச நியந்தாரம் ந ஜாநந்த: பரஸ்பரம், ஸல்லாபம் குர்வதோ வ்யக்ர வேத வாதேஷு நிஷ்ட்டிதா:, மாம் ந ஜாநந்தி மோஹேந மயி பக்தி பராங்குமகா:, ஸ்வர்காதிஷு ரமந்தயேதே அவஸாநே பதந்தி தே, காமத்மாநோ மஹாபாக ஜரா மரண யோகிந:, ப்லவந்த்யேதே த்விஜா மோஹாத் தேஹி ஸம்ஸார வர்த்மநி இத்யேஷு மிசர் ஸர்கஸ்து கணேச தவ கீர்த்தித:” என்று விஷ்வக்ஸேந ஸம்ஹிதையிற் சொல்லுகிறபடியே,

ப்ரஹ்மாவினுடைய முக பாஹூ ரூப ஜாதராய், ப்ராஹ்மணாதி வர்ணராய், ரஜ ப்ரகரராய், பூர்வபாகமார்க நிஷ்ணாதராய், பலவாதத்திலே ரமியா நிற்பராய், ஈசவரனையொழிய தேவாதிகளையே ஆராத்யராக நினைத்து அதிலே சிலர் தம: ப்ரகரராய், பகவந் நிந்தையைப் பண்ணி ஆராத்யனாய் நியந்தாவாயிருக்கிற அவனையறியாமல் வ்யகரமான வேதவாதங்களிலே மநஸ்ஸை வைத்து ஒருவர்க்கொருவர் அவற்றை ஸல்லாபித்துக் கொண்டு, ஆகையாலே, பகவத் ஜ்ஞாந பக்திகளில் அந்வயமன்றிக்கே, ஸ்வர்காதிகளிலே ரமியா நின்றனுகொண்டு, ஸ்வகர்ம் பலாவஸாநத்திலே அத: பதித்து காம விஷயமான மநஸ்ஸையுடையராய் ஜரா மரணங்களையடைந்து, ஸம்ஸார மார்க காமிகளாய்த் திரியுமவர்களாகிற மிசர் வர்க்கத்தினுடைய ஸ்ருஷ்டியையும் பண்ணக் கடவராயிருப்பரென்கை.

விளக்கம் - விஷ்வக்ஸேந ஸம்ஹிதையில், சக்தி தேஜஸ் ஸமுத்கர்ஷாத் அநிருத்த தநுர் ஹரே: - ஸ்ரீஹரியின் அநிருத்த திருமேனியானது சக்தி மற்றும் தேஜஸ் ஆகியவற்றை உயர்ந்து கொண்டதாகும் - என்றும், புருஷோபி மஹாத்யக்ஷ: பூர்ண ஷட்குண உச்யதே, சக்தி தேஜேள குணௌ தஸ்ய ஸ்புடா கார்யவசாந் முநே - மிகவும் உயர்ந்த புருஷன், ஆறு குணங்களையும் பரிபூர்ணமாகக் கொண்டவனாக உள்ளான், அவற்றில் சக்தி மற்றும் தேஜஸ் ஆகிய இரண்டும் காரியங்களுக்கு உறுப்பாக உள்ளன - என்றும் கூறுவதற்கு ஏற்ப, அநிருத்தன் அனைத்து குணங்களுடன் கூடியவனாக உள்ளபோதிலும், கார்யத்திற்கு ஏற்றபடி உள்ள சக்தி மற்றும் தேஜஸ் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளான். மேலும், சக்த்யா ஜகதிதம் ஸர்வமநந்தாண்ட நிரந்தரம், பிபர்த்தி பாதி ச ஹரிர் மணிஸாநுரிவாணுகம், தேஜஸா நிகிலம் தத்வம் ஜ்ஞாபயத்யாத்மநோ முநே - எல்லை இல்லாதபடி உள்ள அண்டங்களால் நெருக்கப்பட்டுள்ள இந்த லோகங்களை ஸ்ரீஹரியானவன், மாணிக்க மலையின் தாழ்வரையானது அணுவைத் தாங்குவது போன்று, அனைத்து தத்வங்களையும் காக்கிறான் - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப, ஜகத்தைக் காத்தல் மற்றும் ஜகத்தானது கரையேற அவசியமாக உள்ள தத்வஞானம்

ஏற்படவும் காரணமாகவும், விநாடி தொடக்கமாக த்விபரார்த்தம் முடிய உள்ள காலத்தின் ஸ்ருஷ்டிக்குக் காரணமாகவும் உள்ளான், மேலும் விஷ்வஸேந ஸம்ஹிதையில் - துரீயோயம் ஜகந்நாதோ ப்ரஹ்மாணமஸ்ருஜத் புந: முக பாஹூருபஜ் ஜாதோ ப்ரஹ்மண பரமேஷ்டிந:, சதுர்விதோ பூத ஸர்கஸ்தேந ஸ்ருஷ்டஸ் ஸ்வயம்புவா ப்ராஹ்மணாத்யாஸ் ததா வரணா ரஜ: ப்ராசுர்யதோ பவந், த்ரயீமார்கேஷு நிஷ்ணாதா: பலவாதே ரமந்திதே, தேவாதீநேவ மந்வாநா ந ச மாம் மேநிரே ஸ்வத:, தம: ப்ராயாஸ் த்விமே கேசித்மம நிந்தாம் ப்ரகுர்வதே, ஆராத்யஞ்ச நியந்தாரம் ந ஜாநந்த: பரஸ்பரம், ஸல்லாபம் குர்வதோ வ்யக்ர வேத வாதேஷு நிஷ்ட்டிதா:, மாம் ந ஜாநந்தி மோஹேந மயி பக்தி பராங்முகா:, ஸ்வர்காதிஷு ரமந்தயேதே அவஸாநே பதந்தி தே, காமத்மாநோ மஹாபாக ஜரா மரண யோகிந:, ப்லவந்தயேதே த்விஜா மோஹாத் தேஹி ஸம்ஸார வர்த்மநி இத்யேஷு மிச்ர ஸர்கஸ்து கணேச தவ கீர்த்தித: - நான்காவதாக உள்ள ஜகந்நாதனாகிய அநிருத்தன், மீண்டும் நான்முகனைப் படைத்தான். பரமேஷ்டி என்ற பெயர் கொண்ட அந்த நான்முகனுடை முகம், தோள், தொடை மற்றும் கால் ஆகியவற்றிலிருந்து அந்த நான்முகனால் நான்குவிதமான உயிர்கள் படைக்கப்பட்டன. அவர்கள் அந்தணர்கள் முதலான நால்வரும் ரஜோ குணம் மிக்கவர்களாக இருந்தனர். வேதமார்க்கங்களில் நிஷ்டை கொண்டவராகவும், இன்பம் என்ற பயனில் நாட்டம் கொண்டவர்களாகவும், இருந்தனர். யுகத்தின் முடிவில் அழியும் தன்மை கொண்ட தேவர்களை ஆராதித்து, என்னை எண்ணாமால் உள்ளனர். ஒரு சிலர், தாமஸ குணம் நிறைந்தவர்களாக, என்னைப் பகைக்கிறார்கள். ஆராதிக்கப்பட வேண்டியவனும், அனைத்தையும் ஆள்பவனும் ஆகிய என்னை அறியாமல் உள்ளனர். தங்களில் ஒருவரை ஒருவர் என்னை இழந்து பேசியபடியும், கொடிய மனம் கொண்டவர்களாக உள்ளனர். வேதவாக்கியங்களுக்கு நேரடியாக உள்ள பொருளை விடுத்து, அவசியம் அற்ற வாதங்களால் பொருள் உரைக்கிறார்கள். இவர்களுடைய அறியாமை காரணமாக என்னிடம் பக்தி இன்றி, ஸ்வர்கத்தில் இன்பம் விழைகிறார்கள். இப்படியாக அந்தணர்கள் காமத்தில் மனம் கொண்டவர்களாக, பிறப்பு மற்றும் இறப்பு என்பதை அடைந்து தங்களுடைய மயக்கத்தால் ஸம்ஸாரத்தில் உள்ளனர். இப்படியாக உள்ள பாபுண்ணியம் கலந்த படைப்பு குறித்து, கணங்களின் நாதனாகிய உனக்கு உரைக்கப்பட்டது - என்று கூறப்பட்டபடி, நான்முகனுடைய “முகம், தோள் மற்றும் தொடை ஆகியவற்றில் பிறந்தவர்களாகவும், அந்தணன் முதலான வர்ணங்களில் உள்ளவராகவும், ரஜஸ் நிறைந்தவர்களாகவும், வேதத்தின்

பூர்வ பாகமான கர்மத்தில் நாட்டம் உள்ளவர்களாகவும், பலனில் விருப்பம் கொண்டவராகவும், ஈசுவரனைத் தவிர உண்மையற்ற தேவர்களையே ஆராதிக்கத் தக்கவர்களாக எண்ணுபவர்களாகவும், ஒரு சிலர் தாமஸம் நிறைந்து பகவானை நிந்திப்பவராகவும், ஆராதிக்கத் தக்கவனும் அனைத்தையும் நியமிப்பவனாகவும் உள்ள அவனை அறியாமல் குதர்க்கமான வேத வாதங்களில் மனதை வைப்பவராகவும், ஒருவருக்கொருவர் அந்த வாதங்களில் சச்சரவு செய்பவராகவும், இதன் விளைவாக பகவத் ஞானம் மற்றும் பக்தி இன்றி ஸ்வர்கம் போன்றவற்றை எண்ணுபவராகவும், ஸ்வர்கத்தின் பலனை அனுபவிக்கும் காலம் கழிந்த பின்னர் பூமியில் பிறந்து காம விஷயமாக மனம் கொண்டவராகவும், பிறப்பு மற்றும் இறப்பு என்பதை அடைந்து ஸம்ஸாரத்தில் எப்போதும் விருப்பம் கொண்டவராகவும் அலைகின்ற பாபம் மற்றும் புண்ணிய கர்மங்கள் கலந்து நிற்கும் ஸ்ருஷ்டியை அநிருத்தன் செய்கிறான்.

ஸ்வாமி மணவாளமாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:
ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த
முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி - 353)

5-3-5 கடியன் கொடியன் நெடியமால் உலகங்கொண்ட

அடியன் அறிவருமேனி மாயத்தன் ஆகிலும்
கொடிய என்னெஞ்சம் அவனென்றே கிடக்கும் எல்லே
துடிகொள் இடைமடத்தோழி! அன்னை என் செய்யுமே?

பொருள் - தன் விஷயத்தில் ஈடுபடுபவர்களிடமிருந்து எதனையும் எதிர்பாராமல் விரைந்து அவர்களுடைய கார்யங்களை நிறைவேற்றும் கடுமையைக் கொண்டவனும், அவ்விதம் செயலாற்றிய பின்னர் அவர்கள் தன்னைப் பிரிந்தால் துன்பம் கொள்வார்கள் என்று எண்ணாமல் சட்டென்று விலகும் கொடியவனும், அவனை விட்டு நாம் அகல நினைத்தால் இயலாதபடி பெரிய மேன்மையைக் கொண்டவனும், அனைத்து லோகங்களும் தன்னுடையது என்பதாக நின்று தனது அடியார்களுக்கு ஏதும் கிட்டாமல் தன்னை மட்டும் அண்டும்படிச் செய்து அவர்களைத் தனது அடிமையாகக் கொள்ளும் வஞ்சகனும், அவனை அறிவதற்கு அரியதாக உள்ளவிதத்தில் தனது திருமேனி அழகால் மயக்கும் ஆச்சர்யம் கொண்டவனும் என்பவனாக அவன் உள்ளபோதிலும், கொடிய எனது மனமானது இதுவரை கூறப்பட்ட இயல்புகளின் சிறப்புகள் கொண்ட அவனே தஞ்சம் என்று கிடக்கிறது. இப்படியாக உள்ள இந்த உள்ளத்தின் இயல்புதான் எத்தகையது! துடியின் வடிவம் கொண்ட இடையழகும் மடப்பமும் நிறைந்த தோழி! எனது தாயார் உன்னை என்ன செய்ய இயலும்?

அவதாரிகை - நீ, “அவனுக்கு நீர்மையில்லை, நிர்க்கருணன்” என்றாயாகிலும், அச்சொலவுக்கு ஒரு ப்ரயோஜநமில்லைகாண். நீ அவனுக்கு குணஹாநி சொல்லுவது என்னை மீட்கைக்காகவிநே. அதுவும் நான் அவனைப் பற்றுகைக்கு உறுப்பாகச் சொன்னாயானவித்தனை என்கிறாள்.

விளக்கம் - கடந்த பாசுரத்தில் “ஸர்வேச்வரனாகிய நாயகனுக்குக் கருணை இல்லை”, என்பது போன்ற சொற்களைத் தோழி உரைக்க, அதனை நாயகி மறுத்தாள். இந்தப் பாசுரத்தில், அந்தச் சொற்களை ஏற்பது போன்று உரைத்து, அந்த சொற்களால் பயன் இல்லை என்றாள். நாயகி தோழியிடம், “அவனுக்கு நீர்மை இல்லை, கருணைக்குணம் அற்றவன் என்பது போன்று சொற்களை நீ உரைத்தாய். ஆனால் அந்தச் சொற்களால் எந்தப் பயனும் இல்லை. அவனுக்குக் குணங்கள் இல்லை என்பதாக நீ உரைத்தது என்பது, என்னை மீட்பதற்காகவே ஆகும். ஆனால் அந்தச் சொற்கள்தான் அவனை மேலும் பற்றுவதற்கான காரணங்கள் ஆயின”, என்கிறாள்.

வ்யாக்யானம் - (கடியன் இத்யாதி) அவனுக்குக் குணஹாநி சொல்லும்போதும் நானே சொல்ல வேணுங்காண்; நீ மூட்டிக் கடக்க நின்றாயித்தனை போக்கி, அவனைக் கலந்து உட்புக நின்றவென்றனைத் தெரியுமோ உனக்கு அவனை; ஆன பின்பு அவை தன்னையும் நான் சொல்லக் கேளென்கிறாள். (கடியன்) கூரியன். கடுமை - கூர்மை. ஸ்வகார்ய பரன். தனக்கு ஒரு கார்யமுண்டானால், எதிர்த்தலையில் அளவு பாராதே மேல்விழுந்து வந்து கலக்குமவன். (கொடியன்) தான் மேல்விழுந்து வந்து கலக்கச் செய்தே “பிரியேன்” என்னவல்லன். ஸம்ச்லேஷத்தினுடைய மத்யத்திலே பிரிவை நினைத்தவன் இனிச் செய்யமாட்டாததொன்றுண்டோ? “பேதை நினைப்ப பிரியேனினி யென்றகன்றான்”. கலக்கச் செய்தே மற்றொன்றை நினைக்கவல்லவனுக்கு இனிச் செய்யவரியதொன்றுண்டோ?

விளக்கம் - (கடியன் இத்யாதி) - நாயகி தோழியிடம், “அவனுக்குக் குணங்கள் இல்லை என்று நீ உரைத்தாலும், நான்தான் அதனைக் கூற வேண்டும்”, என்றாள். “நீ அவனைக் குறித்து உரைத்தபடி சென்றாய்; ஆனால், அவனுடன் கலந்து நின்ற என்னைப் போன்று உனக்கு அவனைத் தெரியுமா? ஆகவே அவனைக் குறித்து

நான் உரைக்கக் கேட்பாயாக”, என்றாள். (கடியன்) - தனது செயல்களில் எப்போதும் நோக்கு உடையவன். தனக்கு ஒரு செயல் நிறைவேறவேண்டும் என்றால், தன்னிடம் ஈடுபாடு கொண்டு நிற்பவர்களுடைய நிலையை ஆராயாமல் மேலே விழுந்து கலக்குபவன். (கொடியன்) - தான் மேலே விழுந்து கலக்கிய பின்னர் “பிரியமாட்டேன்” என்று கூறுவதில் வல்லவன். ஆனால், “பிரியமாட்டேன்” என்று கூறுதல் சிறந்த குணம் அல்லாமல், தாழ்ந்த ஒன்றாகுமோ என்பதற்கு விடை அருளிச்செய்கிறார். சேர்ந்திருந்த காலத்தில் பிரிவை எண்ணியவன், இனி செய்யாத செயல் வேறு ஏதும் இருக்கமுடியுமோ? பெரியதிருமொழி (9-3-3) - பேதை நினைப்பிரியேன் இனி என்று அகன்றான் - என்பதற்கு ஏற்ப, கலக்கியபடி உள்ளபோதே வேறு ஒன்றை எண்ணும்படியாக உள்ளவனுக்கு, வேறு ஏதேனும் செய்வதற்கு அரிதாக இருக்குமோ?

வ்யாக்யானம் - (நெடியமால்) மாலென்று - பெருமை. நெடுமையால் நினைக்கிறது, அதின் மிகுதியையாய்; அறப்பெரியவன். இத்தால் கைபுக்கிருக்கச் செய்தேயும் அளவிட வொண்ணாதபடி யிருக்குமவனென்கை. “பிரிய நினைக்கிறான்” என்று அறியாநிற்கச் செய்தேயும், “சேண் குன்றம் சென்று பொருள் படைப்பான் கற்றதிண்ணனவு” என்ன ஒண்ணாதபடியாயிருக்கை. மேல்விழுந்து வந்து கலவா நிற்கச்செய்தே பிரிய நினைத்தால், விலக்கவொண்ணாதபடியாயிருக்கை.

விளக்கம் - (நெடியமால்) - மால் என்பது பெருமை. நெடுமை என்பதன் மூலம் அதன் மிகுதி கூறப்படுகிறது. அதாவது, அனைத்தையும்விட அனைத்துவித்திலும் பெரியவன். இதன் மூலம், “நமக்கு எளிதாக அடையப்படும்படி உள்ளவனாக இருந்தபோதிலும் அளவிட இயலாதபடி உள்ளவன்”, என்பது கூறப்பட்டது. அவன் நம்மை விட்டு அகல எண்ணுகிறான் என்பதை அறியாமல் உள்ளபோதிலும், திருவிருத்தம்(8) - சேண் குன்றம் சென்று பொருள் படைப்பான் கற்றதிண்ணனவு - என்பதற்கு ஏற்ப, அறிய ஒண்ணாதபடி உள்ளான். அதாவது, திருமலையைத் தங்களுடைய குறிக்கோளாகக் கொண்டு செல்லும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை, “அங்கு செல்லக்கூடாது” என்று விலக்க இயலாதது போன்று, அவனையும் விலக்க இயலாது. மேலே விழுந்து கலந்தபடி உள்ளபோது பிரிய எண்ணினால், அதனை உணர்ந்தாலும், “நீ என்னை விட்டுப் பிரிய எண்ணுகிறாய்” என்று அவனை நிர்ப்பந்தம் செய்து, அவனை அகல இயலாமல்.

வ்யாக்யானம் - (உலகங் கொண்ட அடியன்) பிறருடைமையைத் அத்தை அறியச் செய்தேயும், “நீ பிரிய நினைத்தாய்” என்று மடிபிடித்துக் காற்கட்டி தனக்காக்க நினைத்தால், பின்னையும் அவர்களுக்கு ஓரடியும் போஷியாதபடி “பாதாளங்கலவிருக்கை” கொடுக்குமவன். ஒன்றைக் கொள்ளப் பார்த்தால், அவர்களுக்கு ஒன்றும் போஷியாதபடி கொள்ளும் திருவடிகளை உடையவன். (அறிவருமேனி) கிட்டினால், “இத்தலைக்கு ஸர்வஸ்வத்தையும் தர நினைக்கிறானோ, ஸர்வஸ்வாபஹாரம் பண்ண நினைக்கிறானோ” என்று அறியவொண்ணாதபடியான வடிவையுடையவன். அவர்களைப் பின்னை பாதாளத்திலே தள்ளுமவன். “என்னுடைய ஆத்மாத்மீயங்களடைய நீயிட்ட வழக்கு” என்பாரைப்போலே சொல்லியாயிற்று இத்தலையில் ஆத்மாத்மீயங்களை அபஹரிப்பது. தன்னையும் தன்னுடைமையையும் இவளிட்ட வழக்காக்கி, பின்னையாயிற்று இவளைத் தனக்காக்கிற்று. (மாயத்தன்) “நானும் என்னுடைமையும் நீயிட்ட வழக்கு” என்ற இவ்வுத்தியை யநுஸந்தித்து அதிலே நெஞ்சு அபஹ்ருதமாயிருக்க, அவ்வளவிலே கண்ணிலே மணலைத் தூவி அகலவல்லவன்.

விளக்கம் - (உலகம் கொண்ட அடியன்) - மற்றவர்களுக்குச் சொந்தமான பொருள்களைத் தனக்கு உடைமையாக ஒருவன் மாற்றிக் கொள்ள எண்ணினால், அவர்களுக்குச் சொந்தமாக ஓர் அடி கூட மீதம் இல்லாதபடி செய்பவன். அவர்களைப் பாதாளத்தில் தள்ளுபவன். பெரியாழ்வார் திருமொழி (4-9-7) – பாதாளம் கலவிருக்கை – என்பதை அளிப்பவன். ஒன்றை அபகரிக்க எண்ணினால், அவர்களுக்கு மீதம் ஏதும் இல்லாதபடி எடுத்துக் கொள்ளும் திருவடிகளைக் கொண்டவன். (அறிவருமேனி) – அவனை அண்டினால், “இவர்களுக்கு அனைத்தையும் அளிப்பதற்கு எண்ணுகிறானா அல்லது இவர்களிடம் உள்ள அனைத்தையும் அபகரிக்க எண்ணுகிறானா?” என்று அறிய இயலாதபடியான வடிவம் கொண்டவன். “எனுடைய ஆத்மா மற்றும் எனது உடைமைகள் அனைத்தும் உனது கட்டுப்பாட்டில் உள்ளன” என்று கூறுபவர்கள் போன்று, இவனும் உரைத்து அல்லவோ இவர்கள் விஷயத்தில் ஆத்மா மற்றும் அனைத்து செல்வங்களையும் அபகரிக்கிறான்? தன்னையும் தனது உடைமைகளையும் இவர்களுக்கே சொந்தம் என்பது போன்று செய்து, அதன் பின்னர் அல்லவோ அவர்களைத் தனக்கே என்று ஆக்கிக் கொண்டான். (மாயத்தன்) - “நானும் எனது

உடைமைகளும் உனக்கே வசப்பட்டது” என்று அவன் உரைத்த சொற்களைக் கேட்டு மயங்கி நிற்கும்போது, அவ்விதம் நிற்பர்களுடைய கண்களில் மண்ணைத் தூவி அகன்று செல்பவன்.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் அருளிச் செய்த

ஸ்தோத்ர ரத்னம்

இதற்கு ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை

அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்

(பகுதி – 68)

வ்யாக்யானம் - (அபூத பூர்வம் மம பாவி கிம் வா) நரக கர்ப்ப வாஸ ஜநந மரண க்லேசாதிகளே யாத்ரையாய்ப் போந்த எனக்கு, முன்பு அநுபூதமன்றிக்கே, இனி அநுபாவ்யமாயிருப்பதொரு து:க்கமுண்டோ? கிம் சேஷபே; (ஸ்ர்வம் ஸஹே) ஆதி வ்யாதிகள், பர பரிபவம், சீதோஷ்ணாதிகள், தத் விச்லேஷ ஜநித து:க்கம் இவற்றை இவர் ஸஹிக்கவல்லராய்ச் சொல்லுகிறாரல்லர். ஆத்மா நித்யன்; காலம் அநாதி; இவற்றைப் பொறுத்து உட்கொதிபோலே நசியாதே கிடந்த ஆச்சர்யத்தைக் கண்டு சொல்லுகிறார்.

விளக்கம் - (அபூத பூர்வம் மம பாவி கிம் வா) – கர்ப்பவாசம், பிறப்பு, இறப்பு என்பதான துன்பங்களே வாழ்க்கையாக உள்ள எனக்கு, இதுவரை நான் அனுபவிக்காமல் இருப்பதும், இனி வரும் காலத்தில் அனுபவிக்க உள்ளதும் என்பதான புதிய துன்பம் ஏதும் உள்ளதோ? (ஸ்ர்வம் ஸஹே) - ஆத்யாத்மிகம் போன்ற வ்யாதிகள், மற்றவர்களுக்காக வருந்துதல், உஷ்ணம் மற்றும் குளிர், அவற்றால் பிறக்கும் துக்கம் போன்றவற்றை பொறுத்துக் கொள்ள இயல்வதாக இவர் கூறவில்லை. ஆத்மா நித்யமானது, காலம் எல்லையற்றது; இவற்றைப் பொறுத்துக் கொண்டு, உள்ளே எந்தவிதமான மாற்றமும் அடையாமல் உள்ள வியப்பைக் கூறுகிறார்.

ஸ்வாமி ஆளவந்தார் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்